

ادامه چپاولگري و قانون گريزي

(استاد صباح) بخش سوم --- گام به گام باحقايق

تا كجای قصه ها باید زدلتنگی نوشت
تا به کی بازیچه بود در دست سرنوشت
تا به کی با ضربه های درد باید رام شد
یا فقط با گریه های بی قرار آرام شد.

درچنین وضعی چگونه می شود به آینده ای روشنی دل خوش داشت و چگونه می شود از احیای ارزش های انسانی و تغییری که قرار است در زنده گی انسان هایی که به حکم طبیعت در افغانستان زاده شده اند رو نما شود سخن گفت؟ چگونه می شود اطمینان داشت که عبدالرحمان به تاریخ سپرده شده، مسعود مرده است، حکمتیار از دیده ها نهان شده و ملا عمر دیگر بر نمی گردد؟ چطور می شود میان سیاف و ملا عمر تفاوت گذاشت، عطا محمد و اسماعیل خان با مسعود چه فرقی دارد؟ بسم الله محمدی، امرالله صالح، قانونی، محسنی و شینواری چه تغییری کرده اند و کرزی جز فساد، بی پناهی و مافیای کدام تجربه جدیدی خلق کرده است تا بتوان به تغییر، بهبودی و بهتر شدن امیدوار بود؟ چر اغنی بادزد دهان جوال گرفت ???
و انتخابات برده رابا دبل عبدالله تقسیم کرد؟ و تاریخ را شرمنده نمود.

کرزی در قدرت !

درواقعه ای مخوف خون می ریزد

از زخم تن حروف خون می ریزد

تن پوش تمام کلماتش زخم است

از هرناله ی اوف خون می ریزد.

دیپلومات‌ها و مقام‌های خارجی به صورت مداوم کرزی را یک شخص دمدمی مزاج و احساساتی که به تیوری‌های توطیه باور دارد، توصیف کرده‌اند. دربرخی موارد حتا وزرای کابینه خودش او را به همدستی در فعالیت‌های جرمی متهم می کردند. در یادداشت‌هایی به واشنگتن از سوی سفیر امریکا، کارل ایکنبری که ویکی‌لیکس آن‌ها را افشا کرد، سفیر امریکا به صورت مشخص از لحن منزجرکننده‌ای در توصیف مجالس خود با رییس جمهور استفاده کرده است. درحقیقت، ناتوانی او در جهت دستیابی به ابتدایی‌ترین اساسات دولت‌سازی و عدم مصونیت عمیق او به عنوان یک رهبر، پذیرش هر نوع خطایی از جانب او را نامحتمل ساخته و از سوی دیگر تلاش‌های ما را برای یافتن کرزی به حیث یک همکار مسوول دچار نوعی سردرگمی ساخته است.

آیکن‌بری شخصیت را در وجود کرزی تشخیص داده بود. شخصی ترسو و ضعیف است که با ابتدایی‌ترین اساسات ملت‌سازی هم آشنایی ندارد و چنان بیش از حد به خودآگاهی رسیده است که دیگر زمان بازبینی و بازنگری‌اش از سوی جامعه جهانی پایان یافته است.

عمر زاخلوال وزیر مالیه که از احترام زیادی نزد کرزی برخوردار است، به امریکاییان گفته بود که «کرزی یک شخص بی‌نهایت ضعیف بود که به واقعیت‌ها گوش نمی‌داد و در عوض به سادگی از سوی هر کسی که می‌آمد و حتا قصه‌ها و طرح‌های بسیار عجیب و غریب را برایش می‌گفت، به سادگی فریفته می‌شد.» به قول او، یک «حلقه داخلی» وزیران ارشد سیستمی را ایجاد کرده بودند تا زمانی که کرزی «بالای بعضی موضوعات برآشفته می‌شد» به گونه‌ای با هم کار کنند تا برکرزی نفوذ داشته باشند.

در حاکمیت کرزی با اندوه زیاد تطبیق قانون، حاکمیت ملی، تحقق دموکراسی، آزادی و عدالت اجتماعی، قاچاق، تولید و عرضه مواد مخدر، اداره مردم سالاری، جلوگیری از جرم و جنایت از قبیل (رشوت، دزدی، مردم آزاری، زورگویی، فشار اجتماعی، تصرف دارایی عامه، خرید و فروش املاک دولتی، خود سرب...) به اوج خود رسید و برعکس طی این مدت فقط و فقط فشار، زورگویی، حق تلفی، تحقیر و توهین به مردم بی دفاع و روشنفکران ستم دیده چه

درداخل وچه درخارج روا داشته شده است وبه شکل از اشکال د سبسه ها ونیرنگ هاي گوناگون بکار گرفته شد تا جلوحقایق گویی وحقیقت نویسی روشنفکران وسیله تفنگداران د ردا خل ونمایند گان رسمي وغير رسمي آنان در بیرون گرفته شود .

اشرف غني

تا یک دل غمین بود، شادی نیست
تا یک ده ویران بود، آبادی نیست
تا در همه جهان یکی زندان است
در هیچ کجای این دنیا آزادی نیست.

از خوش شانس‌ی ما افغانها این است که رئیس جمهور ماملقب به مغز متفکر جهان است که از لحاظ نبوغ، فکر، مدیریت، در جهان حرف اول را میزند در طول یک سال از دوران ریاست جمهوری اش تا کنون اکثر وزارت خانه ها با سرپرست اداره میشود یا یک شناسنامه ی برقی را نمیتواند توزیع کند . جدا از مسائل امنیت اقتصاد مشکلات دیگر، در صورتیکه تا هنوز معاش خود، کارمندان دولت ، پولیس، اردو ی ملی از مالیات غربی ها تأمین میشود باز ادعا دارد ما از افغانستان اروپا میسازیم نباید جوانان کشور را ترک کند این ادعا یک خیال باطل بیش نیست اکثر مردم طرز تفکرش در قرن بیست یک مثل دوران قرون وسطی اروپا است.

تمام کسانی که در حکومت وحدت ملی (وحشت ملی) شامل هستند در طول سی و پنج سال به جنگ و غارت و چپاولگری مشغول بودند. دولت وحدت ملی در حال حاضر برای تداوم قدرت جنایتکاران و غارتگران و برای تداوم نظام مافیایی حکومت فعلی به وجود می آید. حکومت برای تعیین چگونگی تقسیم چوکی ها و منصب ها است. مردم بر این باورند که تشکیل این حکومت به معنای تداوم قدرت چهره های گذشته است و در واقع نمی تواند تاثیر مثبتی در روند حکومتداری بگذارد. امنیت و آرامش امروز در وطن به یک رویایی دست نیافتنی و امنیت به یک کابوس وحشتناک تبدیل شده است. امنیت به دست کسانی هست که دیروز به منظور حرفه ی شدن نشانمزی، عابرین را به گلوله می بستند. به دست کسانی هست که افتخار خرابی این شهر را به گردن آویخته اند . آنانیکه سالهای سال است که در مقابل ملت ستم دیده و مردم رنج کشیده زورگفتند ، کشتند ، بستند و بردند و از اموال بیت المال و از خون ملت قصرها، بلدنگها و آسمانخراشها ساختند و در مقابل دید جامعه بین المللی وقوای ناتو ثروت ملی را به تاراج میبرند و دستان شان بیشتر از گذشته وبه خون بی گناهان آلوده شده است .

ابراهيم عادل

نشریه واشنگتن پست به تاریخ ۱۸ نوامبر ۲۰۰۹، پرده از مرداری ابراهیم عادل، وزیر سابق معادن افغانستان، برداشت. این روزنامه فاش نمود که عادل در بدل اخذ ۳۰ میلیون دالر رشوت قرارداد دومین معدن بزرگ مس جهان، در «مس عینک» لوگر را به شرکت چینی، «شرکت گروه استخراج و ذوب فلزات (Metallurgical Group Corp)» داد. ابراهیم عادل بدون این که اوراق داوطلبی دیگر شرکتها را مطالعه کند با دیدن بندل‌های دالر قرارداد را امضا کرد. روز نامه می‌نویسد: به قول یک مامور امریکایی که در استخبارات نظامی معلومات کافی دارد وزیر معادن و صنایع افغانستان آقامحمد ابراهیم عادل به گرفتن ۳۰ میلیون دالر امریکایی به‌عنوان رشوه از طرف شرکت چینی متهم شده‌است. این مقام امریکایی ادعا کرده‌است که پول متذکر در دسامبر ۲۰۰۷ در شهر دویی بعد از امضای قرارداد ۲ میلیارد و نهصد میلیون دالر مس عینک به عادل پرداخته شده‌است. این وزیر خاین هم بدون اندکترین بازپرس با پشتاره پول کشور را ترک نمود.

محمود کرزی

محمود کرزی، برادر حامد کرزی، از جمله سران مافیا است که در قندهار زمین دولتی مربوط وزارت دفاع را غصب نموده‌است. زلمی زابلی در مصاحبه‌ای به تاریخ ۸ جنوری ۲۰۱۳ با «رادیو آزادی» گفت که محمود کرزی نیز بیش از ۲۰،۰۰۰ جریب زمین را در قندهار غصب نموده که بیشتر آن ملکیت وزارت دفاع است. برادران کرزی بر این زمین‌های غصب‌شده شهرکی به نام «عینو مینه» ساخته و قرار است ۱۳۰۰۰ خانه مسکونی را در آن بسازد. این چپاولگر هم بدون تصفیه حساب با ملت مانند سایر برادران جنایت‌کارش عیش و نوش می‌کنند.

عنایت‌الله قاسمی

عنایت‌الله قاسمی چهره مفسد دیگر نظام پوشالی کرزی است. وی به‌حیث وزیر ترانسپورت کابینه کرزی ایفای وظیفه می‌نمود. این شخص در زمان تصدی این پست، پول هنگفت این وزارت را حیف و میل کرد و بزرگترین لطمه را به شرکت هوایی آریانا وارد کرد. ذبیح‌الله عصمتی، رییس پیشین شرکت هوایی آریانا، می‌گوید: در زمان وزارت عنایت‌الله قاسمی و ریاست نادر آتش، آنان ۶۰ میلیون دالر اختلاس نموده و ۴۰ میلیون دیگر نیز به این شرکت خساره وارد نموده‌اند. لوی سارنوالی به تاریخ ۸ مارچ ۲۰۱۱، قاسمی را با بکس پرازدالر در میدان هوایی کابل دستگیر کرد ولی با گذشت دو روز، کریم خلیلی معاون دوم کرزی وی را رها و به خارج از کشور فرستاد. لوی سارنوالی، می‌گوید که وی شخصا به ۹ میلیون دالر اختلاس متهم است.

عمر داوودزی

در ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۰، نشریه «نیویارک تایمز» فاش نمود که عمر داوودزی جاسوس ایران در ارگ ریاست جمهوری افغانستان است که ماه یک یا دو بار بکس‌های پر از پول را به این کشور انتقال می‌دهد. این منبع می‌افزاید پولی که ایران به افغانستان می‌دهد، رقم بسیار بالا است. کرزی هم تایید کرد که داوودزی ماه یک یا دو بار یک میلیون دالر را از ایران به افغانستان انتقال می‌دهد. بعد از این رسوایی ارگ بود که کرزی داوودزی را ارتقای مقام داد و ابتدا سفیر افغانستان در پاکستان و بعد وزیر داخله مقرر کرد. به تعقیب افشای جیره‌گیری ارگ از رژیم پلید آخندی ایران، در ۲۹ اپریل ۲۰۱۳ نشریه نیویارک تایمز یک بار دیگر فاش نمود که سی‌آی‌ای نیز به دفتر کرزی ماهانه یک مقدار زیاد پول بدون حسابدگی می‌پردازد. خلیل رومان، رییس سابق دفتر کرزی، گفت: «ما به این پول جنیات می‌گوییم. به شکل مخفی داخل می‌شود و به شکل محرمانه بیرون می‌رود.» گفته می‌شود این پول در بین جنایت‌کاران تنظیمی تقسیم می‌شود تا منافع امریکا را در این کشور حفظ کنند. این رسوایی هم پس از چند روز سر و صدا، بسیار ماهرانه زیر زده شد.

ظاهر قدیر فعلاً معاون ولسی جرگه

ظاهر می‌گوید- در حدود ۳۶۵ میلیون دالر سرمایه دارد و نیازمند قاچاق نیست. اکنون شماری از آگاهان این اندازه پول را در نزد ظاهر قدیر پرسش برانگیز دانسته و خواهان ارایه اسناد مشروعیت این سرمایه هستند. به تازگی پرده از برخی از فعالیت های شماری از نمایندگان مجلس برداشته شده است، از میان ظاهر قدیر که متهم به قاچاق آرد شد گفته است که

سرمایه اش به اندازه بزرگ است که نیاز به قاچاق ندارد. وی گفته است که در حدود سه صد موتر دارد بیست تاسی عراده آن ضد گلوله (زره) است و مصرف ماهانه این عضو مجلس در حدود چهارصد هزار دالر میشود. قدیر گفته است: تنها سرمایه من ۳۶۵ تاینجصد میلیون دالر است، باید پرسیده شود که این موترها از کجا شده است و این خانه ها را از کجا کرده است.؟؟؟

جماهیر انوری

جماهیر انوری، وزیر امور مهاجرین و عودت‌کنندگان چندین بار از کمیساری عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان (UNHCR)، خواسته است تا ده‌ها هزار دالر امریکایی را به حساب شخصی شماری از افراد خاص او، واریز کنند. شکران عثمانی مسول مالی سابق وزارت مهاجرین گفته: بر اساس هدایت جماهیر انوری، حدود ۵۰ هزار دالر را به شازیه، یکی از همسرهای انوری (انوری چندین همسر دارد) تحویل کرده‌ام و ۴۷ هزار دالر باقی مانده به شرکت توریستی «هپی دیز» که وزیر به نام او بل‌های جعلی از بابت سفرهای خارجی ساخته بود، تحویل شده است. من تعهد شازیه را در یک ورق نیز گرفته‌ام. در گزارشی که توسط کمیته مبارزه با فساد اداری و مسئول مالی وزارت امور مهاجرین، عثمان شکرانی و معین مالی عبدالصمد حامی نیز تایید شد، از غارت میلیون‌ها دالر دیگر نیز توسط وزیر امور مهاجرین سخن می‌رود. وزیر امور مهاجرین در کنار دزدیدن ده‌ها هزار دالر از کمک‌های مستقیم کشورهای خارجی، صد‌ها هزار دالر دیگر را نیز از فروش زمین‌هایی که قرار بود برای بیجا شدگان و مهاجرین برگشت‌کننده، توزیع شود، به جیب زده است. تمام فامیل و اقارب نزدیک خود را در پست‌های مختلف این وزارت گماشته و تعدادی از دوستان این وزیر که پست‌های مشخصی در وزارت ندارند، به حیث دلالان فروش زمین در این وزارت مشغول بودند.